

ren om i lyset af resolution 2505 (XXIV) at træffe arrangementer med OAU og forsyne denne organisation med passende bistand til iværksættelse af radioprogrammer til det sydlige Afrika.

Dette forslag stødte på betydelige betænkeligheder på grund af usikkerheden vedrørende omfanget af den påtænkte bistand fra FN, karakteren af radioudsendelserne og med hensyn til hvem der skulle opsætte og lede radiostationen. Østlandene opholdt sig navnlig ved det nødvendige i at få oplysninger om forslaget økonomiske konsekvenser.

I den endelige formulering hilser man velkommen OAUs beredvillighed til i samarbejde med FN at foretage radioudsendelser af FN-materiale vedrørende apartheid til det sydlige Afrika, og anmoder generalsekretæren om fortsat at stille et passende antal radioprogrammer til rådighed for medlemslande, som er villige til at stille deres nationale radiostationer til rådighed for udsendelser til det sydlige Afrika. Endelig anmodes generalsekretæren om at fortsætte drøftelser med OAU om formerne for samarbejde mellem FN og OAU for derved at intensivere den internationale oplysningskampagne mod apartheid samt at rapportere herom til 26. samling.

Resolutionen vedtoges i specialudvalget med 89 stemmer for (herunder alle nordiske), 1 imod, medens 7 afstod. (Bl. a. vestlige stormagter, Holland, Australien og New Zealand). Danmark gav i en kort stemmeforklaring udtryk for tvivl vedrørende visse sider af samarbejdet mellem FN og OAU med en henvisning til, hvad der tidligere fra dansk side var sagt om dette spørgsmål (se ovenfor, pkt. 3). Herudover reserverede man sig sin stilling indtil generalsekretærens rapport foreligger.

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen den 8. december 1970 med 107 stemmer for, 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens 6 afstod (Australien, Botswana, Malawi, Holland, Storbritannien, USA); (Res. 2671 C. (XXV)).

5. Oplysningskampagne i forbindelse med det internationale år for kampen mod racisme og racediskrimination.

Resolutionen anmodede generalsekretæren om i samråd med apartheidudvalget at

fremme den videst mulige kampagne mod apartheid i 1971, der er bestemt til at være det internationale år for kampen mod racisme og racediskrimination. Endvidere bemyndigedes apartheidudvalget til at rådføre sig med repræsentanter for det undertrykte folk i Sydafrika og for anti-apartheidbevægelser, og til at udsende delegerede til forhandlinger bl. a. med udvalgte særorganisationer og til deltagelse i et FN-seminar i Yaounde, Cameroun.

Af kontroversielt indhold var bl. a. en opfordring i den operative del til nationale og regionale fagforeninger om at iagttage det internationale år, bl. a. ved seminarer og ved at give forslag om, hvordan den internationale oplysningskampagne om apartheid kan fremmes gennem fagbevægelserne. Hertil føjede sig en anmodning til apartheidudvalget om i samarbejde med OAU og Den internationale Arbejdsorganisation (ILO) at rapportere til 26. samling om mulighederne for en international konference af fagforeninger i 1972 og om eventuelle andre forslag, som udvalget måtte modtage fra landsorganisationer vedrørende en fagforeningsaktion mod apartheid på nationalt og internationalt plan.

Efter den oprindelige formulering skulle konferencen afholdes allerede i 1971. Dette ville imidlertid ifølge ILOs repræsentant ikke være muligt, og forslaget mødte samtidig kraftig modstand fra østlandene, som dels pegede på de praktiske problemer, herunder ILOs struktur, dels på at forslaget var uklart med hensyn til, hvilke lande og hvilke fagforeninger, der skulle inviteres.

Resolutionen vedtoges i specialudvalget med 94 stemmer for, 1 imod (Portugal), medens 8 afstod (Argentina, Australien, Frankrig, Malawi, New Zealand, Norge, Storbritannien og USA).

Plenarforsamlingen vedtog resolutionen den 8. december 1970 med 106 stemmer for, 2 imod, medens 7 afstod. (Res. 2671 D. (XXV)).

6. Sanktionslignende foranstaltninger.

Resolutionen rettede en indtrængende opfordring direkte til medlemsstaterne om at afbryde alle diplomatiske, militære, økonomiske, tekniske, kulturelle og sportslige forbindelser med det sydafrikanske regime.